

PRÒLEG

FREDERIC SUÑER I CASADEVALL

En primer lloc vull agrair l'amable invitació de la senyora alcaldessa d'Espinelles i dels Amics del Montseny a presidir la presentació del volum 13 de les "Monografies del Montseny" i, alhora, felicitar-los pel fet que una publicació periòdica del tipus de les Monografies hagi arribat al número 13. És un fet no gaire freqüent, que demostra dues coses: la primera és que el tema del Montseny s'ho val i, la segona, que per part de l'Associació d'Amics del Montseny hi ha una dedicació i un interès gran.

He de confessar que sempre que passo, de prop o de lluny, pel massís del Montseny em sento fascinat, té l'encant propi dels llocs privilegiats de la natura. El Montseny i Montserrat són les dues "muntanyes" de Catalunya, Sobre tot, el Montseny és un resum de paisatges variats. És en certa manera un resum del país.

I com a palafrugellenc, per parlar del Montseny em permetran que ho faci amb la col·laboració d'un altre palafrugellenc, de qui l'any passat celebràvem el centenari. Com poden suposar, parlo de Josep Pla.

Havia parlat amb Pla diverses vegades del Montseny. Pla sentia una admiració especial pel Montseny per molts motius, però un de ben important era com a font d'inspiració literària. Pla havia recorregut moltes vegades el Montseny, en trajectes curts caminant, però més sovint en vehicles mecànics. En certs moments es queixa que els camins queden tancats, troba a faltar "accessos còmodes, agradables i capaços d'ésser aprofitats per les persones de caminar pesat i pel bestiar de pota flaca".

Pla parla llargament del Montseny en la seva "Introducció a la imatge de Catalunya", on presenta una sèrie d'itineraris. Aquests tenen tots una disposició radial, tots passen per Barcelona. L'autor ho justifica a la seva manera, encara que es veu que ell mateix no queda gaire convençut. Avui veuria amb satisfacció que l'eix transversal li permetria nous itineraris molt més variats.

A Pla, dues coses l'atreuen del Montseny. Una, és "l'eliminació de les formes més salvatges, abruptes en els perfils del massís, que indica la seva geolo-

gia antiquíssima" i afegeix "potser d'aquesta excel·lent i equilibrada manera de presentar-se neix el nom de Montseny, suposant que en aquest nom intervingui la paraula seny". Insisteix sobre la qüestió afirmant que es una muntanya ponderada, i per aquesta causa molt unida al país. Explica que la majoria dels nostres muntanyencs han fet el seu "batxillerat" de la muntanya en el Montseny.

Però segurament el que valora més és el Montseny com a motiu d'inspiració literària. Comenta que "és el tros de geografia del nostre país que ha provocat en la nostra literatura obres de més gran qualitat".

Deixant a Pla de banda, crec que també he de dir-hi la meva, encara que comparteixo del tot el que Pla comenta. He de confessar que no he estat mai un muntanyenc. Els jocs d'infantesa marquen molt i, en aquest cas, els he passat pescant per les roques de Calella i Llafranc. El meu primer contacte amb la muntanya, i gairebé l'únic, són dos estius passats a Maçanet de Cabrenys per malaltia d'una meva germana. Per a la gent de la costa, poc habituats a la muntanya, el Montseny és el paradigma de la muntanya. Com deia abans, quan hi passo a prop sempre m'imagino els mil secrets que atresora: la varietat de plantes, els animals que hi viuen, els rierols i les fonts, etc. A vegades, si s'està conduint, cal frenar la imaginació ja que podria portar conseqüències desastroses.

Llegint les Monografies em va sorprendre un fet. Com a veí d'una població on hi ha una tradició surera important, voldria referir-me als suros de Figueroles, que a 1.100 metres d'alçada deuen ésser els més alts de Catalunya. No coneixia cap lloc on a aquesta altura hi hagués l'alzina surera.

Hem parlat de la costa i naturalment de la muntanya. Una mostra d'una bona entesa entre dos tipus de paisatges tan freqüent a les nostres comarques podria concretar-la en l'abraçada entre un avet, arbre de muntanya, i un faig, que també es troba a la plana, com es troba al bosc de Passavets.

I si fins ara hem parlat del Montseny, permetin-me que ho faci un moment d'Espinelves. Un poble situat en un lloc de privilegi. Un poble ben cuidat, arreglat, que és la prova d'una bona gestió i iniciativa i que, en el fons, demostra la vitalitat i la qualitat de vida d'un país.

Moltes gràcies per la seva atenció.